

Sygn. akt III KZ 59/21

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 3 marca. 2022 r.,
zażalenia **R. M. G.**

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 29 października 2021 r., sygn. akt II Ka (...)

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia
wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 16 czerwca 2021 r., wydanego w sprawie II Ka (...),

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2020 r. Sąd Rejonowy w J., w sprawie II K (...), uznał m.in. R. M. G. za winnego przestępstw z art. 279 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k. Po orzeczeniu kar jednostkowych, w stosunku do niektórych z tych kar Sąd orzekł karę łączną. Wobec R. M. G. orzeczono również obowiązek naprawienia szkody oraz nawiązki.

Ten wyrok Sądu I instancji został zaskarżony m.in. apelacją wniesioną przez obrońcę oskarżonego R. M. G. . Wyrokiem z dnia 8 października 2020 r., sygn. akt II Ka (...), Sąd Okręgowy w Z. zmienił zaskarżony wyrok, m.in. orzekł wobec oskarżonego nową karę łączną..

Wyrok Sądu II instancji został zaskarżony kasacją przez obrońcę skazanego G.. Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt III KK 112/21,

uchylił pkt 1 lit e wyrok Sądu Okręgowego w Z. (zawierający rozstrzygnięcie o karze łącznej) i w tym zakresie przekazał mu sprawę do ponownego rozpoznania.

Wyrokiem wydanym w dniu 16 czerwca 2021 r., w sprawie II Ka (...), Sąd Okręgowy w Z. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczone wobec R. M. G. zaskarżonym wyrokiem Sądu Rejonowego w J. oraz prawomocnie zmieniającym go poprzednim (wspomnianym) wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny za czyny opisane w pkt VI i XIII aktu oskarżenia połączył i wymierzył jako karę łączną rok i 3 miesiące . pozbawienia wolności oraz 120 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 zł.

Na rozprawie odwoławczej, na której ogłoszony został wyrok, nie był obecny oskarżony. Nie był zawiadamiany o tym terminie przerwanej rozprawy. Był jednak zawiadomiony o pierwszym jej terminie (1 czerwca 2021 r., k. 2856) i nie zażądał wówczas doprowadzenia go z Zakładu Karnego w Z.

Oskarżony w postępowaniu reprezentowany był przez dwóch obrońców. Jego obrońca z urzędu adw. Z. Ł. był obecny na terminie rozprawy, na którym ogłoszono wyrok.

W dniu 24 czerwca 2021 r. przebywając w Zakładzie Karnym w Z. skazany złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie wspomnianego uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego z dnia 16 czerwca 2021 r. Obrońca oskarżonego adw. Z. Ł. złożył w ustawowym terminie wniosek o uzasadnienie tego wyroku i doręczenie jego odpisu skazanemu na adres Zakładu Karnego w którym on przebywa. Uzasadnienie to zostało sporządzone, a jego odpis doręczony wyznaczonemu skazanemu obrońcy z urzędu.

Zarządzeniem z dnia 29 października 2021 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Z. odmówił przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego jako złożonego po terminie.

Zarządzenie to zaskarżył zażaleniem skazany. Stwierdził, że przyczyną braku złożenia wniosku był brak jego obecności na rozprawie, brak kontaktu ze strony obrońców w tej sprawie. Dodał, że ani przed rozprawą, a nie po wydaniu wyroku „nie było żadnej wzmianki” o tym terminie. Nie miał skąd dowiedzieć się o

wymaganym terminie na złożenie wniosku, gdyż nie było go na rozprawie odwoławczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 422 § 1 k.p.k. wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku można skutecznie złożyć w terminie zawitym 7 dni od ogłoszenia wyroku. Wskazany termin biegnie od daty doręczenia wyroku jedynie w stosunku do oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy oraz pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok, nie był na nim obecny (art. 422 § 2a k.p.k.).

Tymczasem R. M. G. był reprezentowany przez obrońców. Wiedział o wyznaczonym na dzień 1 czerwca 2021 r. terminie rozprawy. Nie złożył wniosku o doprowadzenie na rozprawę, nie skontaktował się również ze swoimi obrońcami w sprawie jej przebiegu. Zaniechanie przez niego czynności służących poznaniu swojej sytuacji procesowej nie może stanowić wystarczającej podstawy do podważenia wydanego w sprawie zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia jako złożonego po terminie. Zwłaszcza w sytuacji w której wydano je stosownie do obowiązujących przepisów, wskazanych w podstawie prawnej zaskarżonego zarządzenia, które – w opisanych powyżej okolicznościach – nakazywały takie postąpienie.

Dodać tylko należy, iż ani w treściowego zażalenia, ani w oddzielnym piśmie skazany nie wystąpił z wnioskiem o przywrócenie terminu do wykonania owej czynności procesowej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.